

DE POSTRIJDER

Men schrijft in te Tongeren bij M. COLLEE, uitgever en eigenaar van dit blad.
De Postrijder verschijnt 's dinsdags, 's dondersdags en zaterdags.
Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten franco gedaan worden aan den uitgever, **grootte Markt n° 37-39, te Tongeren.**

DER PROVINCIE LIMBURG

ABONNEMENT
Drie maal per week 45 frank per jaar.
Twee " " " 25 " " "
Een " " " 14 " " "
Een blad afzonderlijk 15 centiemen.
De abonnemeten zijn vooraf betaalbaar.
Aankondigingen 15 centiemen per drukregel.
Reclamen, vonnissen en andere artikelen vooraan of binnen in het blad : 1 fr. den drukregel.

TONGEREN, DEN 18 MEI.

Het paleis der Kamer.

't Is alweer dezelfde historie ! Men dacht dat de overtollige uitgaven aan officiële gebouwen zouden ophouden ; dat de les van de kerk van Laeken en het paleis van justitie, voldoende waren om voortaan voorzichtigter te zijn ; dwaasheid !
Het voorgaande ministerie heeft het opbouwen der Kamer op 1,200,000 fr. gerekend en vandaag heeft men reeds 3,374,000 fr. uitgegeven, en men moet er nog eenen steert voor het minste van 300,000 fr. lang bijvoegen ; alzoo 2 millioentjes meer dan men voorzien had.

Geen wonder ! Er waren gederften in het afgebrande gebouw, die totaal ongeschonden waren en zeer goed konden gebruikt worden — Welnu, men heeft ze afgebroken, zonder te kunnen zeggen waarom !

Verwarming en luchtgeving hebben meer dan 225,000 fr. gekost ; de koninklijke troon kost 80,000 fr. en de stelling — ja, de stellingen — die de eigenaardigheden van den aannemer, kosten 203 duizend 788 fr. 04 centiemen.

Die 1 centiem doet ons dromen !
Welnu, de stellingen worden door bevoegde personen geschat op 50,000 fr.

De afbraak — het goed op — heeft 202 duizend 87 fr. 97 c. gekost. Ieder meter van afbraak kostte 25 fr.

De blauwe steen is betaald 600 fr. de kubieke meter, zegt de *Patrie*, in plaats van 194 fr. 25 c. Het bordereel van het paleis meldt voor de hergebruikte steenen 100 fr. per kubieke meter, terwijl het bordereel van onderhoofd der burgerlijke gebouwen 45 fr. toekent. De werken, zoo verzekeerde men, zouden voor 4 november 1884 voltooid zijn — en zijn het nog niet, en zullen het waarschijnlijk niet zijn in november aanstaande.

Men ziet, de lessen van het paleis van justitie hebben nog hogenaamd geene vruchten gedragen !

Liberaal geknoel.

De klucht is gespeeld. MM. Buls en Janson, bij de eerste stemming verslagen, hebben zich gepraaid tot elkander te loopen en elkander den broederkus te geven.

Zij zijn dus weer gezet en vriend geworden, juist alsof zij te samen dezelfde ganzen hadden gehoord.

Zells M. Crocq zat voor M. Buls gaan stemmen. Hij had nogtans bij al zijne groote goden gezwoeren, die verschrikkelijke dokter, dat M. Buls het zich zou berouwen hem de kliniek van het St-Jansgasthuis ontomen te hebben.

Platbroekerij op gansch de lijn ; ziedaar het ordeword der logie. En wanneer de logie gebiedt legt ieder vrijmetselaar zich als een schoothoofd neêr.

Gij hebt gezien, dat de kluchtspelers van het *Hôtel Continental* niet gewacht hebben tot 's anderdaags om hunne vlag op te steken voor den kandidaat, dien zij kort te voren bestreden.

Men verzeekt dat dit alles op voorhand werd geregeld en dat M. Janson, met zijne partijgenooten aan te zetten voor M. Buls te stemmen, eene rekening vereefte, die door de zorg van de logie werd opgemaakt ; de *ligue liberale* zou zich hebben verbonden de kandidatuur van den *homme-bout* niet te bestrijden, wanneer eene nieuwe zetel zou openvallen, door het waarschijnlijk ontslag van M. Van der Smissen.

Kiesroniek.

KAMERKIEZING.

Brussel. — De abdikatie is geteekend. Janson heeft een plakkaat ondertekend en doen aanplakken, waarin hij de kiezers bezweert te knielen voor hem, dien zij vroeger met slijk wierpen en den zwijgenden kandidaat noemden, voor M. Buls.

De ballotteering heeft geene andere betekenis dan de oortog aan het klerikalisme. O principen !!
Stemmen voor M. Buls, zegt M. Janson, is thans eene politieke plicht.

De werkmanskandidaten Defnet en Verreycken, hebben hunne kandidatuur ingetrokken.

Gent. — De terugtrekking van M. Delhougne, zegt de *Réforme*, is een onberekenbaar verlies voor de linkerzij. Hij is een der *zeldzame*, uitstekende mannen, die de oppositie nog bezit, ofschoon hij dikwijls blijken heeft gegeven van traagheid in het vervullen der plichten, die hem door zijne lastgevers, tegenover de diktatuur van M. Frère, waren opgelegd.

Het schijnt echter dat zijne terugtrekking nog niet zoo serieus is als de *Independance* wil doen gelooven ; de waarheid is, dat de kiezers zich van hem terugtrekken, met een woord, dat zij hem lostaten, zoo als de sinjoor zegt.

M. Delhougne houdt zijn voornemen om van zijn mandaat af te zien, staande. Hij heeft dit uitdrukkelijk verklaard aan eenige afgevaardigden der *Association liberale*, welke nog een poging gedaan hebben om hem op zijn besluit te doen terugkomen.

De socialisten hebben zich in steet en met muzik naar verschillende lokalen begeven, om daar in meetings de socialistische kandidaten voor de provinciale kiezing aan te bevelen.

Thielt. — De katholieke kandidaten zijn MM. L. De Meulenaere en H. Looijtes.

Meenen. — De katholieke kring heeft als kandidaten uitgezonden, MM. Rembry-Barth, geneesheer en Vanden Bergh, burgemeester van Meenen.

Thuin. — De liberale kandidaten MM. Warocque en Aupsach, die in de plaats van MM. L'Serstevens en Puissant optreden, hebben verklaard de invoerrechten te zullen bestrijden.

Op dit gezegd heeft een groot getal leden der Associatie hun ontslag gegeven, verklaande dat zij niet zullen stemmen dan voor die welke de invoerrechten zullen verdedigen.

Bergen. — Ook hier wordt de strijd grootendeels op de kwestie der invoerrechten geleverd.

Op eene vergadering, in den *Katholieken Kring* gehouden, hebben de kandidaten de rechten verdedigd.

De *Ligue protectionniste* heeft besloten die kandidaten te ondersteunen.

Deze zijn MM. Ilarminies en Corbisier. De andere protectionnisten zijn MM. Lescarts en Masquelier.

St-Nikolaas. — De kandidaten der katholieke vereniging zijn : MM. Em. Meert, P. Vermeire en Ant. Vercruyssse.

Ballotteering te Brussel.

Ziehier den uitslag der kiezing die dezen morgen te Brussel heeft plaats gehad.

M. BULS kandidaat der liberalen en der radicalen 9919 stemmen.

M. JACMART kandidaat der 7955 " onafhankelijken.

Bij gevolg is M. Buls gekozen.

Kiezing te Maeseyck.

Men leest in het *Maeseycker Weekblad* :

Onze Maeseycker liberalen, die sedert 1872, de katholieke kandidaten, voor den provincialen raad niet meer hebben durven bestrijden, zullen bij de kiezing van den 25 mei aanstaande, drie kandidaten stellen tegen de drie afgezondene katholieken. De mannen, die ze vooruit zetten, zijn :

1° M. J. Driane, 2° M. H. Schoonmeesters, notaris en 3° M. Gerardus Smets.

Wij zijn nieuwsgierig met welke daverende buit zij er zullen van afkomen.

Katholieke kiezers, komt dus allen naar de stembus en stem eenparig voor onze en uwe vrienden, de heeren : P. N. Schoonmeesters, K. Stiels en de Moran de Bollaing.

Tot heden toe hebben deze heeren onze belangen op het beste waargenomen, nooit vroegen wij hen den geringsten dienst of zij waren bereidvaardig voor onze eischen. Laten wij ons daarom jegens alle drie dankbaar toonen en hunne namen op nieuw gezegeverd doen te voorschijn komen.

Dat niet een katholieke achter blijve, want men mag den vijand nooit te klein achten, men allen ter stembus en dan zal onze overwinning, op de liberale tegenstrevers, verpletterend wezen.

Door koninklijk besluit van den 15 mei is de nijkheids decoratie van tweede klas vergund aan :

Cajot, Joseph, 55 jaren, meester molenaar bij den heer A. Tourme te Tongeren.

Swennen, Jan, 46 jaren, boekbinder bij M. Poppe te Hasselt.

Valkeneers, Frans, 61 jaren, meesterknecht bij M. Willems te St-Lambrecht-Berck.

BINNENLAND.

Men schrijft uit Luik, 16 mei :

De aangekondigde plechtigheid der overhandiging van decoraties aan de officieren, enz. der burgerwacht heeft vandaag plaats gehad. De gedecoreerden ontvingen hun ordreteken voor het front van het legioen onder de algemeene toezichting hunner wapenbroeders. Het *uifit* was prachtig. Vele officiële en partikuliere gebouwen waren gevulgd.

In de gemeente Cheratte, bij Luik, zijn een twaalftal personen zwaar gekwetst, ten gevolge van het springen van een kanon, dat ter gelegenheid van een huwelijksfeest afgeschoten werd. Vijf of zes kinderen schijnen zeer gevaarlijk gewond en het mag een mirakel heeten, dat er niet een groot getal dooden zijn.

— Degieter, de moordenaar van vrouw Chantaine, te Verrewinkel, — onlangs ter dood veroordeeld door het assis-hof van Brabant — bevindt zich nog altijd in de gevangenis van St-Gilles. Hij is in verberking gegaan tegen het vonnis, waardoor hij veroordeeld werd en hij wacht op het besluit van het hooger gerechtshof.

Hij schijnt zeer gerust over zijn lot en hij voert er bij dat hij zijn leven niet in de gevangenis zal doorbrengen.

Enige dagen geleden schreef Degieter eenen brief aan eenen politie-officier van Molenbeek, die zich bezig gehouden had met het onderzoek te zijne laste, om hem vier dierven aan te duiden, welke met hem in de laatste tijden « gewerkt » hadden. De vier kerels zijn reeds aangehouden en ter beschikking van den procureur des konings gesteld.

— Antwerpen, den 25 augustus 1885. Sedert mijnen 14jarigen ouderdom waren mijne waagen het voorhoofd en de borst vol met puisten ; daarenboven leed ik aan hevige buikpijnen en wel als ik alging, en dat viel maar aan de twee of drie dagen voor. Niets had mij kunnen genezen ; doch sedert ik van twe Zwisertsche Pillen gebruik heb gemaakt, waren de pijnen in de buik gestild, ging weder geregeld af, en ook de puisten zijn verdwenen. Ik machting den Heer Pelerin, Apotheker, 12 rue de l'Écuier, te Brussel, dezen alloop in de dagbladen bekend te doen maken ; dan kunnen zij die daar geen geloof aan hechten, zich tot mij richten.

Alfred Dehane, employé aan het dok (sankomst.)

— Ziehier eenige nadere bijzonderheden over den moord van M. Carlier dien wij reeds zaterdag gemeld hebben.

Het slachtoffer is getroffen geworden terwijl hij in zijnen zetel zat ; zijn hoofd viel op zijnen linker schouder neer, en hij bleef nog de pen in de hand, waarmede hij te schrijven zat, als hij getroffen werd.

De heer Arthur Carlier was nog maar een half uur in zijn bureel, als, rond 9 1/2 ure, de deurwaarder de heer Blumenthal, de trappen afgaande eenen jongeling voorbij ging, die boven kwam.

Is mijn schoonbroeder daar ? vroeg deze aan den deurwaarder de heer Blumenthal, die hem kende door hem dikwijls gezien te hebben, in het bureel van den heer Carlier. Deze deed een bevestigend teeken met het hoofd en zag Verhaeren in het bureel van den heer Carlier gaan, na aan de deur geklopt te hebben.

De deurwaarder ging beneden. Hij zette den voet op de rustige als hij het gerucht hoorde van een ruit die gebroken werd.

Daar, zegde hij tot zich zelve, men breekt daar boven een ruit.
Op hetzelfde oogenblik kwam de man, dien hij enige oogenblikken te voren had ontmoet, met het bureel gesnel en riep : « Hulp ! Ik heb een ongeluk gedaan ! » Men soelde toe. De afdelingsoverste had eenen kogel in het hoofd gekregen.

Er had geen twist plaats gehad. De heer Carlier zat ernst te werken. De pijp, die hij rookte als de kogel hem trof, lag op het tapijt.

Het wapen waarmede de misdaad gepleegd werd, was nog met vier kogels geladen en lag op het bureel van het slachtoffer.

Als men den moordenaar vastgreep, hooft hij geen wederstand. Men hoorde hem onsam-nhangende woorden uitspreken ; hij zegde, onder anderen : « Ik hoor de ingevogen... Men heeft mijne hand bestuurd... »

De kogel was van dicht bij afgeschoten. Hij was langs den linker kant in het hoofd gedrongen en langs den rechter uitgevogen door een der vensters van het bureel, om, na den werbats, op 1 m. 50 van den grond, de gevel te treffen van het huis n° 102 der Leuvenestraat. Dit huis is gelegen op eenen afstand van 50 m. van de plaats waar de kogel werd afgeschoten.

Een landhouwer, een koopman van aardappelen, die voor het huis n° 102 stond, zegt dat hij den kogel aan zijne ooren heeft hooren schuifelen. Hij moest zijn paard inhouden, dat verscherkte. Terwijl men een geneesheer was gaan roepen, ging een gendarm in de Leuvenestraat voorbij. Men riep hem en het was hij die den moordenaar aanhield.

De man die deze laste moord gepleegd had, was zeer ongerust en opgewonden en weldra had men de overtuiging dat men te doen had met eenen zinneloos.

Onder-tusschen kwam mad. Carlier in rijtuig aan. Men had haar doen roepen, zeggende dat haar echtgenoot ziek was geworden. Als zij de schrikkelijke waarheid vernam, werd zij schier zinneloos van smart.

De geneesheeren hebben niets kunnen beproeven om den heer Carlier te redden. Hij is een 20tigtal minuten na het schot overleden, zonder een woord te kunnen spreken.

Als men den moordenaar vroeg waarom hij zijnen schoonbroeder vermoord had, antwoordde hij : « hij embeteerde mij sedert lang. »

Als het parket den moordenaar ondervraagd heeft, herbaalde hij met verwilderden blik, wat hij aan den politie-commissaris had gezegd, « dat zijn schoonbroeder hem sedert lang embeteerde. »

« Het is aardig, zegd-hij, ik hoor eene stem. » — Welke stem ? vroeg men hem. De stem van den heer Forge, bij wien ik mijne etmalen neem. Luister ! ik herken ze goed. » Dan deed hij een onsam-nhangend verhaal.

Uit dit verhaal schijnt te blijken dat hij dikwijls den heer Carlier in zijn bureel kwam bezoeken, dat deze hem dikwijls geld gaf. Hij verwijt den heer Carlier een maal, Verhaeren ontreden te hebben haren zoon geld te geven. Hij onderbrak

zijn verhaal gestadig om naar de ingebeelde stemmen te luisteren, die hem toespraken, zegde hij.

Georges Verhaeren is maar 25 jaar oud. Hij is lang van gestalte, mager en schier kaal. Van als hij kind was, heeft hij bewijzen gegeven van een verstoorden geest. Hij werd aan boord van een koopvaarderschip, als kajuitjongen, verscheidene lange zeereizen.

Ongeveer twee jaren kwam hij terug van Afrika en te Marseille werd hij zinneloos. Hij werd in het krankzinnigen gesticht te Aix in Provence, opgesloten, waar de heer Carlier hem ging bezoeken. Verhaeren ontsnapte uit het gesticht en begaf zich naar Italie, van waar hij teruggekomen is, men weet niet op welke wijze.

De moordenaar is 's namiddags in een huurrijtuig naar de gevangenis van St-Gilles gevoerd, in gezelschap van den politie-officier, de heer Courtois, die hem onder weg zegde : « Welnu Verhaeren, beklagt u u niet wat gij gedaan hebt ? »

— Gij begrijpt wel van ja, antwoordde hij ; ik dacht niet dat ik zoo juist gemikt had.

De heer Carlier had zijne studien gedaan te Luik. Hij was in 1872 getrouwd. Zijn onste kind Alfred, is 6 jaar, en zijn jongste, Ernest, is nog geen 5 jaar. Zijne oude moeder woonde met hem.

De heer Carlier was sedert 1882 te Brussel.

— *Nadere bijzonderheden.* — In het huis waar Verhaeren, de moordenaar van den ongelukkige Carlier woonde, hadden de geburen opgemerkt, dat hij dikwijls 's nachts opstond om, luudop sprekende, uren lang over zijne kamer te wandelen.

Een dezer leste nachten werden zij zelfs door zijn geroep en geschreeuw in hunnen slaap gestoord, zoo dat zij hierover klaagden aan den huisbaas. Toen deze hem de klachten der geburen mededeelde, antwoordde hij : Verschooning, ik was met familiezakken bezig !

De geburen, die hem overigens als een stil en vreedzaam mensch aanzagen, merkten op, dat al wat hij zegde, steeds op magnetisme en hypnotisme nulloep. Daarbij schreef hij bijna onophoudelijk lange brieven over magnetisme en andere geheimzinnige dingen.

Daags nadat eene kunstenaar in den benr-schouwborg van hare trapeze viel en verongelukt schreef hij aan den commissaris van politie eenen langen brief, waarin hij de magnetisiersders beschuldigde dat ongeluk veroorzaakt te hebben.

Ten gevolge van dezen laien verzoekt de commissaris hem meermalen op zijn bevel te komen, maar hij voeldeed aan dit verzoek niet.

Tijdens zijn verblijf te Paris vertoefde hij daar onzadelijk veel geld, zoedat hij in drie jaar bijna 100,000 fr. noodig had.

Te Brussel teruggekomen nam hij zijne maatlijden bij M. Lafarge, waar hij te *grand Français* genoemd werd, doch door zijne verzondinge manieren bekwaam bij later den bijnaam van *den gek*.

Hij was een moeilijke kalant die slecht te bevredigen was. Wanneer hij dacht reden tot klagen te hebben, vroeg hij of men hem voor den hond des huizes hield ?

Meer dan eens vertelde hij dat men hem hatcluseh deed rooken om hem zinneloos te maken.

Zoals men ziet, toont de ongelukkige tekenen van zinnelbystering, zoo dat het gereet hem waarschijnlijk voor de gepleegde misdaad niet verantwoordelijk zal kunnen stellen.

— Men schrijft uit Gent 12 mei ;

Vooraf heeft herkenningsteekens laten maken voor zijne leden die aan de betooging van 15 juni zullen deel nemen. Het zelfde blad spoort zijne lezers aan, allen eenige centiemen wekelijks te sparen, opdat het socialistische leger, dat te Brussel het algemeen stemrecht gaat eischen, wel 100,000 man zou tellen.

— Ziehier de maatregelen, door den *Moniteur* voorgeschreven, tot het waarborgen der zuiverheid van de munstukken.

« Art. 1. De kassier van den Staat en zijne agenten of ontvangers der openbare gelden en in 't algemeen de personen, die sommen ontvangen voor rekening van den Staat, zijn gelast uit den omloop terug te trekken :

« 1. De valsche of vrijwillig geschoude geldstukken, die hun worden aangeboden.

« 2. De zilveren geldstukken der landen vreemd aan de Unie, welke, om reden van gelijkheid van doorsnede en gewicht zouden kunnen verward worden met de stukken der landen, die zich aangesloten hebben bij de konventie van 6 november 1855.

« 3. De Nationale Bank en hare agenten zullen deze intrekking bewerken, zelfs in de betalingen die haar zullen gedaan worden buiten hare functien van kassier van den Staat.

« De ontvangers, die de intrekking zullen moeten doen, zullen bij ministerieele besluiten aangeduid worden.

« Art. 2. Wanneer een der voormelde personen bestaigt dat een hem aangeboden geldstuk onderhevig is aan intrekking, zal hij het in twee stukken moeten snijden, die hij den drager van het geldstuk zal moeten teruggeven.

« Art. 3. Als de drager beweert dat het stuk niet onderhevig was aan de intrekking, zal de persoon, die het zal hebben doorgesneden, de stukken onder ontslag doen en verzegelen met den stempel van zijn bureel ; op dien ontslag zal hij het volgende opschrift plaatsen :

« Stuk van (aanduiding der waarde) aangeboden